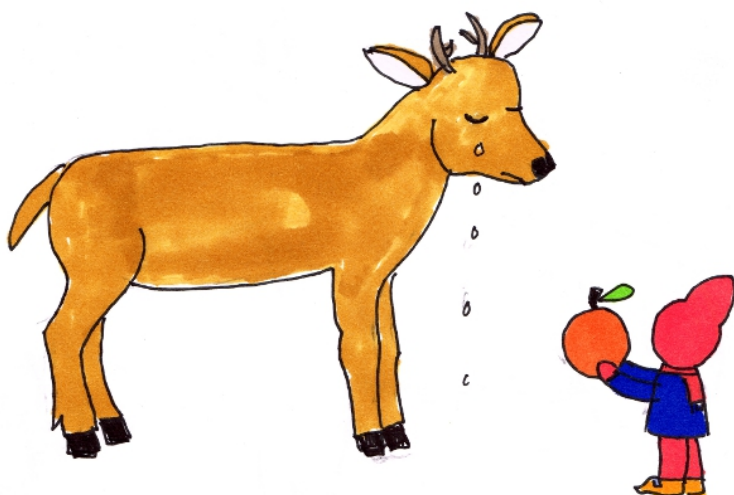

11. december

Næste morgen bliver Seks igen vækket af Trolldemor med et stort krus troldesaft. Mens han drikker det, sidder han og kigger sig omkring i hulen og tænker på, at han ikke er bange for trolde mere. I hvert fald ikke ret meget. For det første er han begyndt at kunne kende forskel på dem. I starten syntes han, at de så ens ud alle sammen med grønne øjne en masse hår og store ører med hårtotter i. Selv om han selvfølgelig godt kunne se, at nogen af dem var større end andre. Men nu kender han dem alle sammen, og ved også hvad de fleste af dem hedder. Han synes stadig at de opfører sig mærkeligt nogen gange. De råber og skrider, og når de spiser sviner og roder de, så Nisseemor ville blive meget utilfreds, hvis hun så det.

De mindste trolde er som regel hjemme i hulen eller lige uden for den, og efter alle konkurrencerne i går glæder Seks sig til at komme ud og lege med dem igen i dag. Men først smutter han ud for at kigge til dyrene. Der er altid nogle dyr, der følger med trolde. Nogle følger med et lille stykke og forsvinder så igen. Andre ser ud til følge med hele tiden. Der er en flok sorte fugle som hele tiden holder sig i nærheden af troldelejren. De råber og skrider "Kra, kra", og Seks er lidt bange for dem, selv om de egentlig virker meget fredelige, bortset altså fra at de larmer. Der er også en flok mus som trolde holder som kæledyr, og selv om de tit driller dem ved at binde deres haler sammen, så ser musene ud til at kunne lide at være der. Og så er der en ung hjort som troldebørnene sommetider rider på og som hjælper med at bære deres ting, når de flytter fra det ene sted til det andet. Den ser ud til at være vældig gode venner med trolde. Men sommetider synes Seks at den ser meget ensom og bedrøvet ud. Han finder en dusk hø og et af de æbler, som Trolldemor gemmer i en stor kurv og går ud og giver hjorten det.

Så sætter han sig ved siden af den og spørger: "Er du ked af det?" Hjorten holder op med at gumle på æblet og nikker, mens dens store brune øjne bliver fulde af tårer. "Har trolde også bortført dig?" spørger Seks. Hjorten tænker sig lidt om, og så ryster den på hovedet. "Næh," siger den så. "Næh jeg gik selv med dem. Jeg løb hjemmefra. Det var fordi min far var så skrap. Men nu vil jeg gerne hjem". "Jeg løb også hjemmefra" siger Seks, "fordi min mor var så sur og mine søskende var dumme. Men så tog trolde mig. Og nu vil jeg også gerne

hjem. Prøver de også at gøre dig til en trolde? Giver de dig troldesaft?" "Næh" siger hjorten, "jeg tror nærmest at de synes, at jeg skal være en slags tjener. Bære deres ting og sådan. Men nogen gange er de da flinke nok, og jeg leger også med børnene, men jeg vil gerne hjem til jul". Og nu løber en stor tåre ned af hjortens kind. "Det vil jeg også" siger Seks. Og så tilføjer han "jeg er sikker på at Fire og Fem er ude for at lede efter mig". "Hvem er det?" spørger hjorten nysgerrigt. "Det er mine store søskende" svarer Seks, "og de er vildt gode til at finde folk". "Jeg tror ikke at der er nogen, der leder efter mig" snøfter hjorten, "de er nok bare glade for at slippe af med mig, fordi jeg sagde sådan nogen lede ting til dem og var så sur og stak af, selv om jeg ikke måtte". "Jeg sagde at min nisseemor var en prut" siger Seks, "og at de andre var nogen prutter. Men jeg er sikker på at de kommer og henter mig alligevel". "Tror du" snøfter hjorten, "tror du at de kan finde dig?" "Ork ja" siger Seks, "og når de har fundet mig, kan du tage med os, og så hjælper vi dig med at finde din far og mor". "Er du sikker?" spørger hjorten, og nu ser den helt glad ud og er begyndt at gumle på æblet igen. "Jeps" siger Seks.

Så siger han farvel til hjorten og smutter udenfor. Der er faldet lidt sne og de små trolde er i fuld gang med at slås med snebolde. Seks viser dem hvordan han og han søskende plejer at suse ned af bakkerne på barkstykker. Og et øjeblik efter er bakkerne omkring hulen fulde af kælkende og hujende trolde – og en enkelt nisse.

Da det begynder at mørkne, kommer alle troldene tilbage, og så samles de rundt om ildstedet og spiser og drikker og fortæller, hvad de har lavet i dagens løb. Nogen af dem har lavet nyttige ting som at samle brænde eller finde spiselige ting eller passe dyrene. Men mange af dem lyder som om de mest laver ballade. Nisser kan godt lide at drille lidt, men Seks har nu aldrig troet, at man kan drille så meget og på så mange måder, som troldene kan. ”Jeg bandt halerne sammen på to egern i dag og hængte dem op over en gren” siger en af dem. Og så griner og klapper alle de andre trolde.

”Og jeg fik en flok grævlinger til at gå i ring rundt om et træ” siger en anden, ”så nu går går de bare rundt og rundt og de opdager det slet ikke, fordi de er så søvnige”. ”Og jeg lukkede alle bondemandens grise ud af grisestalden” siger en tredje ”– nøj hvor blev han sur...”. Og sådan bliver de ved.

Sekses øjne bliver større og større – tænk alt det troldene kan finde på, men pludselig siger en af dem – efter at han lige har fortalt, hvordan han har vendt fire fuglereder på hovedet og skræmt livet af en hel hule fuld mus ved at sige som en kat – ”Ha ha! Det passer slet ikke, det var en løgnehistorie”. Og så griner og klapper troldene endnu mere, for de elsker løgnehistorier, og hvis man skal være en god trold, skal man være lige så god til at lyve som til at drille.

”Puha” tænker Seks, da han trækker huen ned om ørerne for at lukke larmen ude, så han kan falde i søvn. ”Jeg håber sandelig, at jeg bliver fundet inden jeg bliver alt for god til at lyve. For ellers ender det med, at jeg ikke engang kan tro på mig selv.”